

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

יהדות תוניסיה

מר אפרים הלוי

של יהודים החיים במדינות זרות במקומות שבהם הם עלולים להיות נתונים בסכנה. אנו חשים שזו אחריותה של מדינת ישראל, בתור מדינתו של העם היהודי. ומאחר שלמדינת ישראל יש את הכוח ואת האפשרות להתערב במידת הצורך במתרחש מעבר לים, ממילא יש לה גם את הזכות ואת האחריות לעשות זאת.

כך, התחלנו לעבוד עם היהודים בתוניסיה. שלחנו לשם אנשים שישכנעו אותם לעזוב את המדינה ולעלות לארץ. אבל, תוך זמן קצר נתקלנו בבעיה. זיהינו מקור סמכות שהורה ליהודים שלא לעזוב את תוניסיה. לא היה מדובר במקור סמכות מקומי מטעם הממשלה התוניסאית. היה מדובר ברב הקהילה! שמו היה הרב ניסן פינסון, והתברר לנו שהוא עודד את היהודים להישאר בתוניסיה.

מהר מאוד הבנו שמקור סמכותו של הרב פינסון נובע מהרבי מליובאוויטש, מנהיגה של תנועת חב"ד, שהרב פינסון היה חלק ממנה, והגענו לכלל החלטה שעלינו להיפגש עם הרבי ולהסביר לו את המצב, כך שיבין את הצורך לעודד את יהודי תוניסיה לעזוב את מקומם ולעלות לארץ ישראל.

כעת, הקשר שלי עם חב"ד התחיל שנים רבות קודם לכן. שירתתי בשגרירות הישראלית בווינגטון בין השנים תש"ל (1970) ועד תשל"ד (1974). במסגרת תפקידיי שם, ביקרתי בניו יורק פעמים רבות יחד עם אשתי ועם ילדיי. באותן הזדמנויות, יצא לי גם לבקר כמה פעמים בבית מדרשו של הרבי, ואף נכחתי בהתוועדויות של הרבי שנערכו שם.

מי ששירת בשעתו כקונסול הכללי של ישראל בניו יורק, נפתלי לאו-לביא, ארגן בעבורי פגישה עם הרבי. ססתי במיוחד מישראל והגעתי למרכז חב"ד ב-770

«

מלחמת לבנון הראשונה שהחלה בשנת תשמ"ב (1982) הייתה מלחמה ייחודית, שבמהלכה הגיעו כוחות צה"ל עד לעיר הבירה, ביירות, וכבשו אותה - דבר שהוביל לגירושם של הכוחות הפלסטיניים מלבנון.

יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת ואנשיו עברו לתוניסיה והקימו שם את המפקדה שלהם. באותה תקופה הייתה בתוניסיה קהילה יהודית קטנה שמנתה כחמשת אלפים יהודים.

אחרי שניתחנו ב"מוסד" את כל הנתונים, הגענו למסקנה שכתוצאה מהאירועים הללו, נשקפת ליהודי תוניסיה סכנה גדולה יותר מאשר בעבר, ולכן סברנו שהגיע העת לפנות משם את היהודים ולהעביר את קהילת יהודי תוניסיה לישראל.

מאז הקמתה של ממשלת ישראל, ראתה הממשלה לעצמה חובה, כמדיניות, לקחת אחריות על גורלם

שהיו לו היו נרחבים ביותר. היו לו קשרים בבית הלבן ובמחלקת המדינה. היו לו קשרים גם במקומות אחרים בעולם, עם המעצמות השליטות. היה ברור שכאן מולי יושב איש העולם הגדול, לא רק מנהיג של חצר חסידית.

הוא היה גם אדם עם חזון - חזון גדול - והוא לא נואש מהחזון הזה אף לא לרגע אחד. החזון שלו בא לידי ביטוי לא רק בתיאוריה, אלא גם במעשים - שיגור שליחיו לכל רחבי העולם כדי לשרת את העם היהודי. אין שום ספק שבמקומות רבים בעולם ממלאים שליחי חב"ד תפקיד חשוב ביותר בהמשכות הקיום של יהודים וקהילות, כמו גם בקיומו המתמשך של העם היהודי כמכלול. כאשר שירתי כשגריר ישראל לאיחוד האירופי בבריסל, פגשתי את שליחי חב"ד שפועלים שם. פגשתי את השליחים הללו גם בריגה ובסידני. ואני מאמין שאילולא קיומה של חב"ד ופעילותם של שליחי הרבי, היה מצב המשכיותו של העם היהודי גרוע בהרבה. התרומה האדירה הזו שחב"ד נותנת לעם ישראל - אין לה אח ורע אצל שום ארגון אחר בעולם כולו. ובעיניי זוהי ברכה גדולה מאוד.

אפרים הלוי שימש כראש המוסד הישראלי למודיעין ולתפקידים מיוחדים. הוא רואיין בביתו בחודש מנחם אב, תשס"ט (2009).

איסטערן פארקוויי ליחידות עם הרבי, שנקבעה לשעה אחת או שתיים לפנות בוקר. תוך כדי ישיבתי בחדר ההמתנה, הבחנתי באנשים נוספים שהמתינו גם הם לתורם להיכנס ליחידות עם הרבי; קבוצה מגוונת של אנשים. לכל אחד מהם הייתה סיבה משלו מדוע הגיע לשם - האחד בא כדי לקבל עצה, האחר להכוונה, והשלישי בא לבקש את ברכתו והסכמתו של הרבי לאיזושהי החלטה שקיבל. המתנתי לתורי. אנשים נכנסו ויצאו, ואני חיכיתי.

לבסוף, נקראתי להיכנס אל תוך החדר, ונפגשתי עם הרבי. שוחחנו שנינו, הרבי ואני, ואיש מלבדנו לא נכח באותה פגישה. למיטב זיכרוני הפגישה ארכה כשעתיים. היא החלה בדיון אודות מצבם של יהודי תוניסיה. והרבי מיד אמר לי שהוא זה שנתן את ההוראה שלא יעזבו את המדינה. הייתה לו רשת משלו לאיסוף מודיעין עם כמה מקורות מידע, ובכללם מהממשל האמריקני.

הרבי בדק עם מקורות המידע שלו והגיע לכלל מסקנה שלא נשקפת סכנה מיוחדת ליהודי תוניסיה, ולכן הוא הורה להם שלא לעזוב. הוא אמר, "אני מאמין שעלינו להמשיך ולקיים, עד כמה שניתן, כל קהילה יהודית ברחבי העולם. אני מכיר בתפקידה של מדינת ישראל - ואני באופן אישי תומך בעלייה, ואף הוריתי למשפחות מסוימות לעלות לארץ ישראל, אבל אסור לנו פשוט לחסל קהילה".

אני מצדי הסברתי לרבי מדוע אנחנו בישראל ראינו את המצב בתוניסיה באור שונה. אבל, בסופו של דבר, נותרנו כל אחד בעמדתו השונה - הוא היה משוכנע שליהודים לא נשקפת כרגע סכנה מיוחדת, ואני סברתי שכן.

תוך כדי השיחה בינינו, היה ניכר שלרבי יש ידע עצום בתחום המודיעין ואיסוף המודיעין, והקשרים

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"א (1981) — בכניסתו ל-770, פנה הרבי לרב שלמה קונין, השליח הראשי למדינת קליפורניה, ושאל אותו האם נותרו בקליפורניה ילד או ילדה שעדיין אין להם אות משלהם בספר התורה. מוקדם יותר באותה שנה יזם הרבי מבצע כתיבת ספר תורה של ילדי ישראל, וקרא לאחד את כל ילדי ישראל על ידי שכל ילד ירכוש אות משלו בספר זה. ג' בסיון

1 נספח לשיחות קודש תשמ"א

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015